

Warszawa, dnia 2010-03-15
PIIT/267/10

**Pan Poseł
Bolesław G. PIECHA**

**Przewodniczący Komisji Zdrowia
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
VI kadencja**

Szanowny Panie Przewodniczący,

Ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych z dnia 28 lipca 2005 r. uchwalana była w warunkach szczególnych tj. w momencie kończenia swojej kadencji przez Sejm RP. W tej sytuacji ustawa w swoich rozwiązaniach nie do końca była przemyślana, a jej pośpieszne uchwalenie, spowodowało niczym nie uzasadnione problemy w dostępie do usług telefonii ruchomej na obszarach o statusie uzdrowisk. W 2005 roku w ustawie (art. 38 ust.1 pkt j) wprowadzono zapisy zakazujące instalacji stacji bazowych telefonii komórkowej w strefach „A” z uzasadnieniem, że mogą one utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze. Podobny zakaz budowy stacji bazowych telefonii ruchomej dotyczy stacji bazowych zlokalizowanych w odległości mniejszej niż 500 m od granic stref „A”.

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji [PIIT] przeprowadziła wszechstronną analizę ewentualnych negatywnych skutków promieniowania elektromagnetycznego (PEM) na zdrowie ludzi (pacjentów) przebywających w uzdrowiskach (w załączeniu opracowanie PIIT). Żadne z dotychczasowych badań, analiz i raportów, zarówno polskich, jak międzynarodowych, nie wskazują na uboczne skutki używania usług telefonii ruchomej o ile parametry pola elektromagnetycznego nie przekraczają dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach szczegółowych. Co więcej, raporty wskazują, że przechodzenie na nowe technologie o mniejszych efektywnych zasięgach jeszcze bardziej ograniczają ryzyko szkodliwego działania. **Polska jest jedynym znanym Izbie krajem w Europie, który mocą ustawy wprowadził bezwzględny zakaz instalacji sieci telefonii ruchomej na określonych obszarach.**

Ponadto **Komitet Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności** w przyjętym w dniu 28 sierpnia 2008 r. „**Stanowisku w sprawie barier procesu inwestycyjnego w telekomunikacji**”, jednoznacznie stwierdził, że obowiązujące na obszarach ochrony uzdrowiskowej zakazy dotyczące stacji radiokomunikacyjnych, w tym do szerokopasmowego mobilnego Internetu, są oparte na bezzasadnych przesłankach i powinny być zastąpione rzeczywistymi przesłankami uzasadnionymi celami ochrony uzdrowiskowej.

Brak dostępu do usług telefonii ruchomej na obszarach uzdrowiskowych niesie więcej realnych zagrożeń, jak chociażby brak możliwości przeprowadzenia sprawnych akcji ratowniczych w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

Zdaniem PIIT ustawodawstwo polskie nie może być oparte na populistycznych, niczym nieuzasadnionych przesłankach, tym bardziej, że stosowanie usług telefonii ruchomej w uzdrowiskach może znacznie poprawić komfort kuracjuszy i usprawnić opiekę nad nimi.

Dlatego też uwzględniając:

- bardzo rygorystyczne polskie normy dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego (PEM),
- brak jakichkolwiek merytorycznych dowodów negatywnego oddziaływania nadajników telefonii komórkowej na zdrowie ludzi i zwierząt,
- korzyści społeczne z dostępu do zaawansowanych i cywilizacyjnie koniecznych usług telefonii komórkowej,
- możliwości stosowania nowoczesnych metod leczenia i rehabilitacji na terenie uzdrowisk z wykorzystaniem najnowocześniejszych technologii komórkowych UMTS i LTE,
- możliwość sprawnego przeprowadzenia akcji ratowniczych w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
- nieograniczony dostęp do numerów alarmowych (112), również dla obcokrajowców przebywających w uzdrowiskach,

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji wnosi o pilną zmianę **Ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych tak, aby znieść zakaz budowy nadajników sieci telefonii komórkowej w strefach „A” i „B” obszarów o statucie uzdrowiska. Poniżej propozycja niezbędnych zmian do ustawy z dnia 28 lipca 2008 roku.**

Art. 1.

W ustawie 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2007 r. Nr 133, poz. 921 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504) wprowadza się następujące zmiany:

(...)

4) W art. 38: (...),

5) Po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a.1. W strefie „A” ochrony uzdrowiskowej zabrania się:

(...)

7) lokalizacji trwałych i tymczasowych obiektów i urządzeń, które mogą utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze, a w szczególności stacji bazowych telefonii komórkowej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących pola elektromagnetyczne o poziomach wyższych, niż określone w odrębnych przepisach jako dopuszczalne dla miejsc dostępnych dla ludności”;

(...).

2. W strefie “B” ochrony uzdrowiskowej zabrania się:

1) budowy w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane:

(...)

d) urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne, będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko i oddziałujących na strefę „A” ochrony uzdrowiskowej polami elektromagnetycznymi o poziomach wyższych, niż określone w odrębnych przepisach jako dopuszczalne dla miejsc dostępnych dla ludności, lokalizowanymi w odległości co najmniej 500 metrów od granicy obszaru strefy "A" ochrony uzdrowiskowej, uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska;

(...).”.

W załączeniu przekazujemy dokument uzasadniający bezzasadność zakazu instalacji stacji bazowych telefonii komórkowych na obszarach o statusie uzdrowisk.

Z poważaniem

Aleksander Frydrych

Jerzy Sadowski

V-Prezes PIIT

V-Prezes PIIT

Do wiadomości:

- **Pan Poseł Bronisław Dutka** – Przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, Sejm RP
- **Pani Ewa Kopacz** – Minister Zdrowia
- **Pani Magdalena Gaj** – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury